

خانواده ۷ نفره حجت الاسلام والمسلمین اباذری
در مسیر حفظ آیات الهی گام برمی دارند

سر سفره قرآن

سمیرا منشادی در کوچه های قدیمی محله کارگران، خانه ای باصفا قرار دارد که صدای قرآن از داخل آن به گوش می رسد و فضای محله را پر نور می کند. در این خانه، خانواده اباذری زندگی می کنند؛ خانواده ای که اعضای آن با قرآن انس گرفته اند و این کتاب آسمانی، بخش مهمی از زندگی شان شده است.

حجت الاسلام والمسلمین محمد سعید اباذری، پدر خانواده، ابتدا مسیر دانشگاه را انتخاب کرد و رشته مدیریت صنعتی خواند، اما بعد مسیر تحصیل در حوزه علمیه را پیش گرفت و با این تصمیم، برکت بزرگی به زندگی اش آورد که نتیجه آن، حفظ ۲۴ جزء قرآن است. فرزندان این روحانی هم در مسیر قرآن آموزی پیرو راه او بوده اند؛ محمدیحیی، پسر بزرگش، حافظ کل قرآن، محمد علی و علیرضا به ترتیب حافظ ۱۴ و ۱۰ جزء هستند و زینب، تنها دختر خانواده، در هفت سالگی موفق شده سه جزء قرآن را حفظ کند.

پشت این موفقیت ها، مادری صبور و دلسوز ایستاده است؛ زهره بیانی که بی هیاو با حمایت و همراهی، مسیر را برای همسر و فرزندان هموار کرده است. خانه اباذری ها حالا مکانی برای انس با قرآن است؛ البته حجت الاسلام اباذری، حفظ قرآن را از خانه به مسجد نیز برده و بارها اندازی طرح «مدرسه در مسجد»، مسیر رشد علمی و معنوی کودکان و نوجوانان را فراهم کرده است.

انتخاب درست طلبه شدن

اباذری بزرگ شده خیابان فدائیان اسلام است و ۴۶ سال عمری را که از خدا گرفته، در این محله گذرانده است. جو فرهنگی خانه شان و اینکه پدرش معلم دینی، عربی و قرآن بود، سبب شد خانواده آن ها مسجد حضرت ابوالفضل (ع) بولوار جمهوری را خانه دوم شان بدانند.

بعد از اتمام درس در رشته ریاضی، ابتدا به خدمت سرپازی رفت، سپس برای ادامه تحصیل، رشته مدیریت صنعتی را انتخاب کرد. رشته تحصیلی دانشگاهی اش را بار غیبت نخواند؛ به خاطر همین از اینکه آموزش و پرورش آن دوران، آگاهی کافی برای ورود به حوزه به دانش آموزان نمی دادند، گلایه دارد. او این موضوع را این گونه برایمان تعریف می کند: به تحصیل در حوزه علاقه مند بودم، اما کسی نبود که آگاهی و اطلاعات در اختیارم قرار بدهد تا بدانم چطور باید وارد حوزه شوم؛ بنابراین مسیری سخت و طولانی را انتخاب کردم. چندین سال و قتم را در دانشگاه گذراندم، در حالی که می توانستم خیلی زودتر وارد حوزه شوم.

حفظ قرآن برای پاسخ گویی به شبهات

سال ۷۸ هنگامی که دانش آموز دبیرستانی بود، جوشبهات دینی در مدارس مطرح بود. او بچه مسجدی بود و به خوبی به احادیث و روایات اشراف داشت، اما به دنبال راهی می گشت تا بتواند به طور دقیق، به شبهات بچه ها پاسخ بدهد. بعد از چاره اندیشی به این نتیجه رسید که هیچ پاسخی قانع کننده تر از قرآن نیست. او می گوید: پاسخ شبهاتشان را با استناد به قرآن می دادم و این پاسخ ها آن ها را قانع می کرد.

همین موضوع، جرقه ای برای حفظ قرآن شد. از جزء ۱۵ شروع کرد. هر شب به مدت نیم ساعت یک صفحه را گوش می داد و آن را حفظ می کرد. به گفته خودش، سرعت حفظ او زیاد نبود؛ زیرا روشی که انتخاب کرده بوده علمی و دقیق نبود؛ «حفظ کردنم دلی بود. گوش می دادم و تکرار می کردم. روشی که انتخاب کرده بودم، سخت بود. از سال ۷۶ تا سال های بعد که حتی به دانشگاه رفتم، برنامه حفظ ادامه داشت و در این مدت توانستم ۹ جزء را حفظ کنم.»

او در این سال ها کار حفظ و تثبیت را مانند قبل انجام داده و امیدوار است تا دوماه آینده حافظ کل قرآن شود.

شروع یک ایده جدید

با ورود به دانشگاه، فعالیت های فرهنگی اش را در مسجد ادامه داد و برای علاقه مندان کلاس های اخلاق برگزار کرد. مشاهده گسترش تهاجم فرهنگی میان جوانان، انگیزه او را برای کارهای فرهنگی دوچندان ساخت. به پیشنهاد دوست مسجدی اش، مهدی آبادی، تصمیم گرفتند فعالیت ویژه برای نوجوانان مسجد شکل دهند. ساعت هاروی ایده شان کار کردند

تا سرانجام طرحی با عنوان «حامیان ولایت» رایا به گذاری کنند.

این دودوست باتکیه بر ایده های نو فرهنگی، سندیست ساله، حامیان ولایت، را تدوین کردند. اباذری درباره آن می گوید: این طرح را از سال ۱۳۸۰ آغاز کردیم و چشم اندازی بیست ساله تا سال ۱۴۰۰ در نظر گرفتیم. در این برنامه مشخص شده بود نوجوانان از کجا شروع کنند، چه آموزش هایی ببینند و در نهایت چه دستاوردی داشته باشند.

طرح حامیان ولایت در سال ۱۴۰۰ به نتیجه خوبی رسید و باعث ورود ۱۵ نفر به حوزه علمیه شد تعدادی از آن ها به بازار کار و برخی هم دانشگاه وارد شدند. همچنین طرح این دودوست در مسابقه ای که سازمان ملی جوانان آستان قدس سال ۱۳۸۱ اجرا کرد، توانست مقام سوم را در مشهد به دست بیاورد.

معلمی همراه با کار فرهنگی

برنامه کاری اش در آن سال ها بسیار فشرده بود؛ از صبح تا غروب که به خانه برمی گشت، درگیر دانشگاه، تدریس در مدرسه و مسجد بود. البته ناگفته نماند که خواندن درس های حوزوی را هم به طور خودخوان شروع کرده بود. او تعریف می کند: مهدی، همان دوست مسجدی ام، طلبه بود و وقتی علاقه ام را برای طلبگی دید، راهنمایی ام کرد. کتاب ها را گرفتم و شروع به خواندن کردم. خانواده ام که متوجه شدند درس های حوزوی را می خوانم، خوشحال شدند و تشویق کردند.

سال ۱۳۸۵ که در مسجد صنعتگران پای درس ها و کلاس های حجت الاسلام صرافیان می نشست، از طریق خواهران مسجدی با خانم زهره بیانی آشنا شد و همراه خانواده به خواستگاری رفتند. یکی از شرایط او برای ازدواج، داشتن فرزندان زیاد بود.

اباذری سخنانش را با روایت روزهای سال ۱۳۸۷ ادامه می دهد: روزهایی که خود را برای ورود به حوزه علمیه آماده می کرد. او در امتحانات متفرقه سطح یک شرکت کرد و پس از موفقیت در آن، به طور رسمی تحصیل در سطح ۲ حوزه علمیه را آغاز کرد.

او در همین زمان، طرح دیگری را در مسجد شروع کرد؛ طرح «مدرسه در مسجد» که در آن، کودکان از پیش دبستانی تا دبیرستان با حضور در مسجد، در شان را می خوانند اما علاوه بر آموزش درس هایی مانند ریاضی، علوم، فارسی و... اخلاق، معارف، احکام را هم آموزش می دیدند. دانش آموزان این مدارس می توانستند برای ادامه تحصیل وارد حوزه علمیه شوند یا با گرفتن مدرک دیپلم وارد دانشگاه شوند.

نکته مهم طرح، تأکید بر «حفظ قرآن» بوده است. او درباره ایده طرحش برایمان توضیح می دهد: رهبر معظم انقلاب دریکی از سخنرانی هایشان، بر لزوم تربیت حافظان قرآن کریم تأکید کرده و یکی از اهداف مربیان قرآنی را تربیت یک میلیون حافظ قرآن در کشور دانسته اند. از همین فرمایشات رهبر معظم انقلاب بود که جرقه حفظ قرآن در ذهنم زده شد.

به دنبال تدریس اصولی قرآن

اباذری سال ها پیش حفظ قرآن را شروع کرده بود، اما چون روش اصولی و درست آن را نمی دانست، استادی را برای این موضوع دعوت کرد؛ «اواخر سال ۱۳۹۹ بود که از استاد غلام علی مهربانی برای آموزش حفظ قرآن دعوت کردیم. گروهی از بچه ها که شنیدند قرار است به طور تخصصی روی حفظ قرآن کار کنیم، با تصور اینکه کار سختی است انصراف دادند. اما در سال های بعد با شناخته تر شدن طرح، تعداد متقاضیان بسیار بیشتر شد.»

پانزده نفر از نوجوانان و جوانانی که در این طرح شرکت کردند، طی یک سال حافظ قرآن شدند. از جمله آن ها پسر بزرگ حجت الاسلام اباذری است. در حال حاضر، هفتاد و پسر و چهل دختر با همراهی هفت مربی آقا و شش مربی خانم در قالب طرح، «مدرسه در مسجد» مشغول تحصیل هستند. از میان آن ها، هفت نفر حافظ قرآن اند که در کنار برنامه های قرآنی، در کلاس های درسی نیز شرکت می کنند. ساعات آموزشی این مدرسه از ۷:۳۰ صبح تا ۱۴ برای مقطع ابتدایی و تا ۱۶ برای مقاطع بالاتر ادامه دارد.

